

Fellesnytte fremfor egennytte.

Nasjonal-Socialisten

Organ for
Norges Nasjonalsocialistiske Arbeiderparti. (N. N. S. A. P.)

Nr. 4

April - 1934

1. årg.

Les :

Sett Hambro under riksrett?

Hvad er en marxist?

En marxist tror at klassekampen er utviklingens drivfjær, og at der kan komme noe godt ut av broderstrid og hat.

En marxist lukker sine øine for biologiens love, rase og arvelighetsforskningens resultater; og tvinges til å tro på at alle er født like.

En marxist frykter den nye livsorientering.

En marxist har forlatt grunnlaget for et hvert sundt folks liv, ættedykkelsen og respekten for den sundt ordnede familie. Han river sig ut av ættesammenhengen og betrakter det kjønslige samvær ensidig som nydelse uten noen plikter. Hans barn lar han sine læger tilberede «abortus provokatus» av eller lar dem opdrete på barnehjem.

En marxist bespytter sitt folks historie og våre felles fedre og skildrer dem som halvaper og drukkenbolter. Han ly-

ver vekk at de har prestert sin tids høieste kultur; og en litteratur som til nu står uten sidestykke. Når som helst er han klar til landsforæderi og tjener hver dag de jødiske revolusjonsspekulanter med troskap og glede. Han er alltid parat til å forsvare jødiske forbrydere, og å la sig lede av jøder, selv om de bare er 12 år gamle.

En marxist er et individ så ynkelig lite og tynget av paradislengsel (ødysus lengsel), at det ikke tør delta i vårt folks kamp mot naturen. Han er av dem som venter å bli satt i arbeide av andre og allikevel kjemper hatefullt mot dem som er fribårne nok til å sette storverk ut i livet.

En marxist deler jødernes syn på livet og anser nydelsen for tilværelsens hensikt, og det skapende arbeide som en straff.

En marxist har det kun godt hvis ingen har det bedre enn ham.

En marxist tror og håper at verden skal bli så rik og menneskene så onde, at

107244

samfundet må innrettes efter samme prinsipp som Sing-Sing fengslet.

En marxist er et individ som lengter efter å hengi sig helt til andres administrasjon, han er slavesjelens begredelige hylster, og mindreverdighetskompleksernes ulykkelige offer.

En marxist er alltid klar til å overfalle enkeltvandrende politiske motstandere når han er ifølge med minst 9 andre marxister. Ellers er han pasifist.

En marxist er redd for sannheten og bekjemper den med terror, han leser ikke de blader hvor den forekommer, og hyler for å overdøve anderledestenkende av redsel for å bli overbevist.

Marxistenes ledere er enten gale idealister eller beregnende spekulanter, ofte begge dele i en forunderlig blanding. De kjenner massesuggesjonens hemmeligheter og benytter sin viden skånselsløst.

Slik er den typiske marxist. Men gudskjelov er ikke alle de som kaller sig marxister slike. Mange tror at de er marxister fordi de er blitt sugerert til det, uten å vite hvad marxistene er. Vårt arbeide er å vekke dem, og lære dem til å se med sine egne øine. Når de lærer det er de ikke marxister lengere.

*

Først og fremst må vi få den våkne ungdom i tale, gjerne den ungdom som ennå går på skole. Hver og en kan studere de marxistiske profeter og det sugesjonsmateriale de benytter; falsk tolkning av historien, løgnaktig samfundslære, og fortielse av hvad rase og arv har å si. Studer det de kommer med, men bruk tankene. Prøv deres påstande på virkeligheten.

Stemmer ikke marxismen og virkeligheten, så kan dere trygt holde dere til virkeligheten; Marxistene holder sig til Marx.

Det gjeller ikke å la sig besnere av marxistenes utenat lærte fraser og bløffe av eldre marxisters forsøk på å vifte med sin autoritet.

Hold derfor hodet klart overfor deres

innarbeidede sugesjonsformler og alle deres forsøk på åndelig terror.

*

Der Marx vil klassekamp, der vil vi det solidariske samfund.

Der Marx preker proletariatets diktatur forlanger vi de høitbegavedes førerskap, og bransjestyre. *En fri mann kan følge en virkelig fører uten å tape sin selvaktelse, men han kan ikke la en korrupt bande politiske gangsters få skaltte og valte uten at hans ære lider av det.*

Noe klassestyre har ingen berettigelse. *Fellesnytte må gå fremfor egennytte.* Der marxistene bygger på en foreldet marxisme, der bygger vi vår teori på hele den moderne videnskap og vårt kjennskap til livets love. Der Marx lar de materielle verdier være tilværelsens centrum, der betrakter vi det produktive kulturskapende menneske som den høieste livsverdi.

Uten det høiverdige menneske er alt fremskridt og all rikdom skapt forgjeves. Dør det ut, så er samfundet sykt; vokser de dyktige skapende slekter i antall, da er samfundet friskt. Her i Norge forringes menneskekvaliteten år for år fordi der drives kunstig opdretting av mindreverdige, mens de bestes forplantning hemmes ved vanvittige samfundsforhold. (Sene giftermål, kapitalismens herjinger, beskatningen til fordel for de inferiøre; arbeidsløshet, propaganda for fødselsinnskrenkning blandt de beste.)

Vi vil værne vår folkeætt mot å gå tilgrunde, marxistene gjør alt for å ødelegge den ved sin vanvittige likhetsteori, ved å anbefale raseblanding, ved å gå jødernes ærinder og lokke folket til å svike vår kultur.

Derfor må vi bekjempe marxistene. Og vi skal ikke nøie oss med å forsvare

Erling Winsnes: «DEN NESTE STAT».

En bok skrevet i nasjonalsocialistisk ånd.
Fåes ved henvendelse til partikontoret.

oss, vi skal ta offensiven og angripe dem.

I en diskusjon er angrepet den beste taktikk, og da vi også teoretisk står sterkere enn alle andre stridende parter må vi søke diskusjonen. For å bli marxist må man lære å lukke øinene for virkeligheten; for å bli nasjonalsocialist er det nok om man lukker øinene op og ser livet som det er.

Selv kommunister er enig i alt vi sier, inntil de får høre at det er nasjonalsocialisme. Da forteller de at de er enige uten angi grunn, når man vet hvor farlig det enda er å trosse comorraen så kan man ikke bebreide svaksinnede individer at de holder sig på den side hvor makten enda ligger. Denslags individer interesserer oss forøvrig ikke idag. *Nu vil vi samle den unge elite om vår fane til strid også går vår vei gjennom offer og selvfornektelse til seier.*

Stein Barth-Heyerdahl.

Hakekorset.

Den kjente kulturforsker prof. Chr. Leden har nylig holdt et interessant foredrag i Berlin om «Hakekorset vis a vis Olavskorset». Da emnet er meget interessant tillater vi oss å gi et resumé av foredraget etter «Iaktagerens» referat.

Hakekorset stammer fra Solhjulet som er Hagalrunen omgitt av en cirkel som symboliserer solens årlige løp.

Tegnet opstod under inntrykk av det arktiske solår, den lange lyse sommerdag og solens fullstendige forsvinnen om vinteren. Hakekorset er ikke opstått i Indien, Egypten eller på Kreta, men er blitt til som symbol på vår rases kamp og seier oppe under nordens isbreer.

Av solhjulet opstod det enklere hakekors som symbol på den evige bevegelse og det evige liv.

Olavskorset er Kristuskorset, eller dødskorset i motsetning til Hakekorset

som man kan kalle livets kors. Olavskorset skal ha vært båret som skjoldmerke av St. Olav ved Stiklestad. (Det er også tegn for en talrik katolsk natteløsjeforening).

De eldste hakekors finner man i nord og derfra har tegnet fulgt nordrasen på dens vandring og erobring helt til Indien. Det finnes også på Kreta og i Egypten men synes der å være ennu yngre enn i Indien, hvor det kan føres tilbake til ca. år 1500 før Chr. Hakekorset har vært betraktet som særskilt lykkebringende og bruktes derfor meget i bruennenlik og som bumerke.

Nu er det symbolet for den nasjonalsocialistiske frihetsbevegelse.

Antifasistkongressen.

Kommunistene har forsøkt å få livet til å blaffe op i sine komiteer mot krig og facisme.

Det viser sig at det går trått. De har ikke klart å få samlet denne komiteen sin enda, tross tre innkallelser. Det er et tegn på at det er på vei til å gå samme vei med kommunistene her som i Tyskland. De kapitulerte åndelig og hisset gatemobben til terrorhandlinger.

Det går vel slik her også.

Knut Hamsun om Tyskland.

I et brev til Wilh. Rasmussen skriver Knut Hamsun:

«Tyskland har motvind fra verden nu. Men det krysser dristig videre og kommer nok i havn. Jeg sender mine barn til Tyskland efter hvert. De får i årevis et hjem der, er i god varetekt der, og kommer modnet tilbake. Norske barn skulde i mere enn én forstand gå på skole hos de redelige og overlegent dyktige tyske folk. Det vil komme en dag, da store og små nasjoner vil endre tone overfor dette rike i midten. Alle dager kommer. (Grimstad Adr.t. 10/4).

Knut Hamsun».

Seft Hambro under riksrett

I anledning jøden Feuchtwanger og hans bok, og den norske stortingspresidents utfall mot en venligsinnet nasjon skriver bladet «Iakttageren»:

«Men det er system i alt. Jeg har bragt i erfaring at Aschehougs forlag eies av jøden Möller og at herr Hambro også skal tilhøre samme rase.

Hvor lenge skal vi norske finne oss i at vår politikk blir ledet av disse fremmedrasige «nordmenn» som på grunn av sitt hat til det nuværende Tyskland bringer oss andre i miskreditt hos dette oss venligsinnede og nærbeslektede folk».

Dersom ikke hr. Hambro kan beherske sig, men durer videre i sitt landsskadelige misbruk av norsk papir, må det vel være mulig å få ham avstraffet.

Ialfall så lenge han bærer tittel av stortingspresident, blir hans ord tillagt en viss vekt. Forleden i «Minerva» kaller han den tyske statshandling for en nidingsdåd. Det tyske folks frihetskamp mot blodjøder, pengejøder og pornografijøder har han kalt «urbarbariets slaviske gjennombrudd.

En slik mann får riksretten ta sig av, selv om Palestina intervenserer.

Han skader vårt land og er en forhånnelse mot vårt folk.

Beryktede jøder.

Av jødiske storbedragere som har herjet Tyskland kan endel særlig berømte fremheves. Hver av dem har bedratt det tyske folk for fra 5 til 150 mill. mark.

Sklarz, Barmat, Kutisker, Parvus, Hephand, Sklarek, Isaac Lewin, m. m. fl.

Den siste rømte til Amerika, som har tatt ham i forsvar efter ordre fra jødeorganisasjonene.

Av andre fremtredende jøder som nyder verdensberømmelse kan nevnes «amerikanerne» Samuel Insull og Sovinsky, «dansen» Glückstadt, «belgieren» Lö-

wenstein, og «franskmannen» Stavisky.

«Iakttageren» skriver om jødene:

«Som man ser, er det på høi tid at fabelen om jødene som Guds utvalgte folk på jorden *forsvinner*. Da det er helt utenkelig at Vår Herré skulde tatt så helt feil av et folk, er bare *troen* på denne fabel en *grov* fornedrelse mot vår skaper».

Ved å *skape* kaos og derigjennem svekke den økonomiske tillit, forbereder jødene sitt verdensherredømme.

Derfor har jødene all mulig grunn til å være tilfredse med ovennevnte størrelses transaksjoner.

Kringkasting i Tyskland.

Midt i striden om kringkastingen her hjemme, kan det ha interesse å se litt på utviklingen på dette område i Tyskland. Kringkastingen er der blitt en kulturfaktor av rang. Det beste bevis for dette er vel at lytterantallet er steget med over 20 pct. i løpet av det siste år. (50 000 nye lyttere).

I stedetfor strid om bagateller og trussel om opsigelse av licensen, drives der planmessig propaganda for anskaffelse av nye apparater. Et ledd i dette arbeide var den store radioutstilling som blev holdt i Berlin ifjor. Den vakte berettiget opsikt i alle land — ikke minst her hjemme. Hvad gjøres det hos oss for å utbedre og heve kringkastingen? Det eneste er den negative kritikk. Men av negativ kritikk blir det ingen resultater. Det er positive forslag og vilje til å gjennomføre forslagene som trenges.

Når du har lest «NASJONALSOCIALISTEN», så kast den ikke fra dig, men gi den til dine kamerater.

Hitlers ord.

Det kan være interessant for våre medlemmer å få en prøve på den mentalitet som besjeler S. A. og S. S. i Tyskland. Vi gjengir derfor Hitlers ord til alle nasjonalsocialister. Det følgende står i partiets medlemsbøker.

«Partikammerat, hvor du enn befinner dig må du aldri glemme at du representerer den nasjonalsocialistiske bevegelse, det nye livssyn. Den som står utenfor bedømmer bevegelsen etter det inntrykk han får av dig. Vær derfor i handel ogandel en sann nasjonalsocialist. Søk personlig å være et forbillede for andre når det gjelder mot, offervilje og disiplin. Vær som menneske arbeidssom, flittig og i godt humør. Behandl dine undergivne som medmennesker og medlemmer av det tyske folk — og ikke som lastdyr. Se ikke på dine landsmenn som utsagningsobjekter, men som kampfeller og medarbeidere i vårt folks store, felles livs- og befrielseskamp.

Gi ikke dine landsmenn en behandling som du selv som tysker og nasjonalsocialist, ikke vilde tåle.

Glem ikke at det ikke bare er andre som har forpliktelser mot dig, men at du også har forpliktelser mot andre. Oppfør dig alltid som om hele folkets skjebne var avhengig av dig, og vent ikke at andre skal ofre og gjøre noget du ikke selv er beredt til. Vær som leder streng i oppfyllelse av dine plikter, beslutsom

når handling kreves, hjelpsom og rettferdig mot dine underordnede og aldri smålig når du dømmer om menneskelige svakheter. Vær forstående overfor andres fordringer og fordringsløs selv. Søk alltid å være et eksempel for andre, fremforalt når det gjelder karakteregenskaper. Berus dig aldri.

Opfyll dine forpliktelser mot bevegelsen. Husk at et stort verk bare kan utføres dersom menneskene villig underordner sig de store felles interesser. Se i dine landsmenn fremforalt blodsfrrender som skjebnen har bundet dig uløselig til her på jorden, og verdsett derfor den enkleste gatefeier som tilhører det tyske folk, mer enn et fremmed lands konge.

Adolf Hitler.

Glem aldri at et folks frihet er dets høieste gode og at liv ikke er verdt noe uten frihet. Husk at den tapte frihet ikke kan gjenerobres med ord alene, ikke med arbeide engang, men bare gjennom offervillig kamp. Betenk også at frihetskampen ikke kan vinnes av klasser, men bare av folket i sin helhet. Å vinne over klassene og skape et dugelig folk som er beredt til de høieste prestasjoner — arbeide, død og offer — det er den nasjonalsocialistiske bevegelses oppgave. Når du kjemper for «DET NASJONALSOCIALISTISKE TYSKE ARBEIDERPARTIET»; så kjemper du altså hele folkets kamp.

München, den 9. jan. 1927.

ADOLF HITLER.

Borgelig kultur- vurdering.

Vi står oppe i en kulturell slaphetsperiode idag. På alle områder av kunsten og åndslivet finner vi enten stagnasjon eller utskeielser.

Den borgerlige presse sørger alltid for å opplyse at utskeielsene skyldes fordervelig innflytelse fra marxistisk hold, og det er som regel riktig. Men den undlater å gjøre oppmerksom på hvorfor den ødeleggende marxistiske sed finner grobunn innen vårt åndsliv. Den gjør ikke oppmerksom på at det er den borgerlig-konservative opfatning av kunsten og dens oppgaver som er årsak til stagnasjonen, og derfor også til den uheldige reaksjon vi er vidne til idag.

Et enkelt lag av samfundet har tatt patent på all kunstnerisk forståelse og på retten til all kunstnerisk nydelse. Overklassen har faktisk tatt kunsten i sin tjeneste og anvender den til sin private fornøielse. Dermed er også den ekte kunstforståelse og kunstglede ødelagt. Kunsten vurderes i det nuværende kapitalistiske samfund etter kroner og øre — jo dyrere, desto finere og bedre. For disse «kunstelskere» betyr ikke kunsten annen enn en hvilken som helst form for luksus. De går i teatret for å vise frem siste mote, leser årets litteratur for å kunne snakke om den og kjøper malerier etter kunstnerens navn og anseelse, ikke etter egen smak.

På det viset har kapitalen både kjøpt kunsten og ødelagt. Men den har ikke uten grunn. Overklassens monopol på kunst er nettopp en av de faktorer som bidrar sterkest til å bevare den borgerlige, assosiale samfundsbetraktning.

Hvis en diskuterer sociale spørsmål med borgerlig instillede mennesker, får en alltid høre om den store urett de lider: Deres inntekter synker så meget mere enn arbeidernes. Hvis en så gjør dem op-

merksom på at de tjener fem ganger så meget som en arbeider, får en gjerne til svar: «Ja, men vi har da ganske andre kulturelle behov».

Her er vi nettopp ved det springende punkt i den borgerlig-konservative opfatning av kunst og åndsliv. Bevarelsen av vårt nuværende kulturelle nivå benyttes som propaganda for den foreldede samfundsordning. Det er vel det eneste moment av noen større psykologisk betydning det borgerlige samfunds forkjempe-
re enn har igjen.

Denne skanse av fordom må stormes. Alle må forstå at det er vrøvl dette, at noen mennesker har større kulturelle behov enn sine medmennesker. Det eneste som berettiger forskjellige inntekter er nødvendigheten av å skape konkurranse — av å få de dyktigste menn i det vanskeligste arbeide. Vi nordmenn har alle samme krav på delaktighet i nasjonens kulturelle verdier.

Derfor er det nødvendig at vi får en grundig oprensning innen åndslivet. All marxistisk utskeielse og all social, borgerlig fordom må bort. Kunsten skal ikke være til for en enkelt klasse. Den skal ikke betraktes som luksus. Åndslivet skal se det som sin oppgave å tjene samfundet — å tilfredsstille hele det arbeidende folks behov for delaktighet i de kulturelle verdier.

Lo. S.

Avisbesverligheter i Tyskland

har det vært pratet endel om.

Delvis har dette prat vært begrunnet i at den kommunistiske presse og endel av de andre partiers aviser er forsvunnet.

En gjennomført oplagskontroll har bevirket at en del aviser som før har vært benyttet til anonsering nu ikke lenger får annonser på grunn av sitt ringe oplag.

De nasjonalsocialistiske presse er rasjonalisert, så den nu består av færre blad med større oplag.

I virkeligheten står den tyske presse bedre og sundere enn noensinne.

Hvad Hitler har utrettet er overnaturlig

I Berlin er alle folk glade, i Wien sulter og fryser de.

En Tromsødame om sine inntrykk fra de to byer.

Gud skje takk, så kom vi oss i tide fra elendigheten i Wien.

Slik begynner en kjent Tromsødame et brev hun nylig har sendt en av sine venner fra Berlin. Det er synd, heter det videre i brevet, at De ikke kan ta Dem en tur hit til Tyskland. De må tro at alt her er vanvittig billig, til tross for valutaen. Vi almindelig dødelige som opholder oss her får jo de såkalte turistmark, men forretningsfolk som kjøper varer her få markene enda billigere.

De kan ikke tenke Dem hvor vidunderlig Berlin nu er. Siden Hitler kom til makten blir alle hjulpet. Ikke en betler ser man mere. Nei, da skulde De sett elendigheten i Wien. Hele Wien var en eneste tiggerby. Fryktelig ser det ut. Unge og gamle, kvinner med nyfødte barn inntullet i filler, står i hver port og på hvert gatehjørne — mange ligger på kne i sne og søle, magre uttærte og forsultne. Så det er ikke rart at det har vært (og kommer nok fremdeles til å bli) borgerkrig.

Hvad Hitler har utrettet for Tyskland den korte tid han har hatt makten, det er helt overnaturlig, men så er han også forgudet her nede, må De tro. Avisene hjemme lyder slik at vi kunde gråte når vi leser alle løgnhistoriene. Men det er jødepakket so mstår bak; tro derfor intet av hvad De leser av vondt om Tyskland. Her er vidunderlig, herligste land i verden, orden og diciplin, et arbeidende og strevsomt folk.

Marxisten Torgler

protesterer energisk mot historiene om at han skal være behandlet dårlig i fengsel. Han stempler beretningene herom som rett og slett løgn. *Grimstad A.t. 4/4.*

Statistikk.

Det har vært benyttet de utroligste løgne for å sverte det tyske riksstyre. Særlig er statistikk fra de mest abskure kilder blitt misbrukt. Den offisielle tyske statistikk er blitt vridd og vrengt, så at den tilogmed er blitt uttydet som bevis for at arbeidsløsheten er steget siden ifjor.

Vi hitsetter derfor statistikken til bruk for våre folk i diskusjoner:

1932	Arbeidsl. 1000-er.
Sept.	5102,8
Okt.	5109,2
Nov.	5355,4
Dec.	5773,4
1933:	
Jan.	6013,6
Febr.	6001,0
Mars	5598,9
April	5331,3
Mai	5038,6
Juni	4856,9
Juli	4463,8
August	4124,3
Sept.	3849,2
Oktober	3744,9
November	3714,6
Desember	4059,1
Januar	3772,8
Februar	3372,6

Vi ser altså at arbeidsløsheten i februar av 1934 er omtrent halvparten så stor som i februar 1933. Det er å vente at fremgangen vil øke utover våren og sommeren.

Det er bemerkelsesverdig at det relative antall av arbeidstimen er øket sterkt.

Citater :

Av sine egne skal man høre det.

Arbeiderbladet angriper Falk og Mot Dag i en leder den 11. april.

Bladet opplyser at Falk har hindret en Marxistisk samling.

«Han reiste fluksens til Moskva og

blev mottatt. Der blev lagt planer om hvordan man best skulde få ødelagt det samlingsgrunnlag som forelå. Falk blev utstyrt med store pengemidler, og så begynte hans skjendige splittelsesvirksomhet og hans diktaturperiode i kommunistpartiet».

Om Mot Dag står det:

«Det finnes her til lands ingen politisk organisasjon som kan måle sig med den i støtke krumspring og omgrøpninger.

I Arbeiderbladets «leder»

9. april 1934 finner vi følgende:

«Det som imidlertid er svakheten med de kommunistiske reformer er at de er så alfor lite dyptgående og radikale.

Bladet hevder at deres kriseplan ikke vil stabilisere borgersamfundet, men vil revolusjonere og utvikle det.

Det påviser at når samfundsforholdene blir dårligere vil arbeiderne automatisk bli nasjonalsocialister, eller som bladet uttrykker sig: «Jo større chanser har de nazistiske skrålhalser og demagoger hatt».

Små gode litteraturcitaten:

Vår litteratur inneholder ting som det kan være verdt å minne om.

Det er ofte selvfølgelige sannheter som blir glemt av opagiterte folk, og som et vel plasert sitat kan få dem til å huske.

I Haugtussa beskriver Garborg hvordan trollpakket avgir innberetning til fanden.

Nakin Trollmann
med friske arbeid og jamne Trott
vert Mannen oss altfor hardheilt
og lærer Folk å live godt
fyr Løni dei upp hev arbeidd.
Trollmann Likeglad (pasifist)
Det lite er um den sterke kar
når av han høgger næven;
eg preikar fred i hønsegard
fyr hev bundi Reven.

Trollmann med ris (seminarist)
Eg trollar i haug dei leikande Små
eg klæd dei i Trælebroki

når ut dei kjem kann dei ikkje sjå;
eg batt deim for Augo med Boki.

Trollmann med ein sekk (jøde)
«Av Synd og Sorger sekken full
som tung meg tyngjer Herdi,
med Lås og Sekkje av Sylv og Gull
eg trollbatt heile Verdi.»

Trollmann med tvo Andlit (Mowinckel)
Eg manar Elvi til stilt å stå
eg bind i Skumring Døkre;
eg vil både fram og attende gå
og både til Vinstre og Høgre.

No stend mi Bygd som den stille Dam
med Røt og rare dyr i; (jøder)
Ho sig ikkje att, ho vinn ikkje fram
snart er ho berre Myri.

Hesteskjerar. (Marxist).
Småmann skal ha det store Rom
og styre på Småmanns-Gjerdi,
då dreg han alt ned i Armødsdom,
og det vert trongt i Verdi.

Og den som var skapt til veldigt Verk
skal sitje blid ved Rokken,
Eg tek hans manndom og Guten sterk
vert blaut som den andre flokken.

Fanden:

«Meinsvoren Munn hev ein Svåvelsmak
som alltid eg lika kunde.
Og vel vere deg som har mi sak!
Eg trivst der Folke er bundi».

Når vil Mowinckel og Arbeiderpartiet forby Garborgs farlige nazistpropaganda?

Stein Barth.

NASJONAL- SOCIALISTEN

Utgiver: N. N. S. A. P.

Redaktør:

STEIN BARTH-HEYERDAHL

Ekspedisjonen: Postboks 2601.

Forretningsføreren: Telef. 66 728,
mell. kl. 19—20.

Utkommer foreløbig en gang i måneden.

Abonnement kr. 1,20 pr. år. Annoncepriser:
Alm. plass 20 ø. pr. mm. Res. plass 30 ø. pr. mm.

N. N. S. A. P.

Partikontorets adresse er:

Postboks 2283. Mj., Oslo.

Partisekretæren treffes mellem 5—6 i tlf. 61 775.

K. Grønli,

Nasjonale felles Front
Marxismen